

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 761/ 1 października 2023 ISSN 2080-0010

XXVI Niedziela Zwykła

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Ez 18, 25-28

Czytanie z Księgi proroka Ezechiela: Tak mówi Pan Bóg: «Wy mówicie: „Sposób postępowania Pana nie jest słuszny”. Słuchaj jednakże, domu Izraela: Czy mój sposób postępowania jest niesłuszny, czy raczej wasze postępowanie jest przewrotne? Jeśli sprawiedliwy odstąpił od sprawiedliwości, dopuszczał się grzechu i umarł, to umarł z powodu grzechów, które popełnił. A jeśli bezbożny odstąpił od bezbożności, której się oddawał, i postępuje według prawa i sprawiedliwości, to zachowa duszę swoją przy życiu. Zastanowił się i odstąpił od wszystkich swoich grzechów, które popełniał, i dlatego na pewno żyć będzie, a nie umrze».

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 25 (24), 4-5. 6-7. 8-9

Wspomnij, o Panie, na swe miłosierdzie

Daj mi poznać Twoje drogi, Panie, *
naucz mnie chodzić Twoimi ścieżkami.
Prowadź mnie w prawdzie według swych
pouczeń, *
Boże i Zbawco, w Tobie mam nadzieję.

Wspomnij na swoje miłosierdzie, Panie, *
na swoją miłość, która trwa od wieków.

Nie pamiętaj mi grzechów i win mej młodości, +
lecz o mnie pamiętaj w swoim miłosierdziu * ze
względu na dobroć Twą, Panie.

Dobry jest Pan i łaskawy, *
dlatego wskazuje drogę grzesznikom. Pomaga
pokornym czynić dobrze, *
uczy ubogich dróg swoich.

DRUGIE CZYTANIE

Flp 2, 1-11

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Filipian: Bracia: Jeśli jest jakieś napomnienie w Chrystusie, jeśli jakaś moc przekonująca Miłości, jeśli jakieś uczestnictwo w Duchu, jeśli jakieś serdeczne współczucie – dopełnijcie mojej radości przez to, że będziecie mieli te same dążenia: tę samą miłość i wspólnego ducha, pragnąc tylko jednego, a niczego nie pragnąc dla niewłaściwego współzawodnictwa ani dla

próżnej chwały, lecz w pokorze oceniając jedni drugich za wyżej stojących od siebie. Niech każdy ma na oku nie tylko swoje własne sprawy, ale też i drugich. To dążenie niech was ożywia; ono też było w Chrystusie Jezusie. On to, istniejąc w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, lecz ogołocił samego siebie, przyjmawszy postać sługi, stając się podobnym do ludzi. A w zewnętrznej postaci uznany za człowieka, uniżył samego siebie, stając się posłusznym aż do śmierci – i to śmierci krzyżowej. Dlatego też Bóg Go nad wszystko wywyższył i darował Mu imię ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zgięło się każde kolano istot niebieskich i ziemskich, i podziemnych. I aby wszelki język wyznał, że Jezus Chrystus jest Panem – ku chwale Boga Ojca.

Oto słowo Boże

DŹK 'DFN98 '9K 5B; 9 @ '

Por. J 10, 27

Moje owce słuchają mego głosu, Ja znam je, a one idą za Mną.

EWANGELIA

Mt 21, 28-32

Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza: Jezus powiedział do arcykapłanów i starszych ludu: «Co myślicie? Pewien człowiek miał dwóch synów. Zwrócił się do pierwszego i rzekł: „Dziecko, idź i pracuj dzisiaj w winnicy”. Ten odpowiedział: „Idę, panie!”, lecz nie poszedł. Zwrócił się do drugiego i to samo powiedział. Ten odparł: „Nie chcę”. Później jednak opamiętał się i poszedł. Który z tych dwóch spełnił wolę ojca?» Mówią Mu: «Ten drugi». Wtedy Jezus rzekł do nich: «Zaprawdę, powiadam wam: Celnicy i nierządnice wchodzić przed wami do królestwa niebieskiego. Przyszedł bowiem do was Jan drogą sprawiedliwości, a wy mu nie uwierzyliście. Uwierzyli mu zaś celnicy i nierządnice. Wy patrzyliście na to, ale nawet później nie opamiętaliście się, żeby mu uwierzyć».

Oto Słowo Pańskie

W Klimatach:

Różaniec? Mam. Modłę się. 2

Adoracja w „duchu i w prawdzie”
cz.III 2

Nabożeństwa w pierwszy poniedziałek
wtorek, środę i czwartek miesiąca 2

10. encyklika Jana Pawła II:
„Veritatis Splendor” 3

KOMENTARZ

Dzisiejsza Ewangelia wymienia postawy dwóch synów: jeden powiedział „tak”, ale nie zrobił, drugi powiedział „nie”, ale zrobił. Nauka ta jednak dotyczy ewidentnie jednej z tych postaw, czyli tej jak ktoś powiedział „tak”, ale nie zrobił. Jezus ostrzega każdego, kto podjął drogę za Bogiem, ale ustąpił w niej, stracił wiarę, bądź popadł w zniechęcenie lub stagnację. Wielu katolików przyjęło chrzest i powiedziało „tak” Chrystusowi, a potem ustąpiło w drodze, bądź wpadło w odrętwienie i rutynę. Zwłaszcza ta ostatnia postawa jest niebezpieczna, bo człowiekowi się wydaje, że wszystko jest w porządku: chodzę w niedzielę na Mszę, jak czuję potrzebę to się wyspowiadam, czasem się pomodłę. Można powiedzieć, że jest nieźle w porównaniu z dzisiejszymi „celnikami” i „nierządnicami”, którzy odeszli od wiary. Tymczasem Jezus ostrzega: „Celnicy i nierządnice wchodzić przed wami do królestwa niebieskiego” (Mt 28,31). Porównywanie się do nich nie ma sensu, bo jak się nawrócą to mogą nas bardzo szybko wyprzedzić w drodze do Boga. Aby nie popaść w odrętwienie trzeba ciągle przykładać nasze życie, ale nie do tych gorszych, ale do nauki Chrystusa. A po drugie modlić się. Dbać o modlitwę. To sprawi, że Duch Boży będzie w nas i będziemy otwarci na Jego wezwania i ożywiające działanie.

Ks dr Maciej Raczyński-Rozeł

Różaniec? Mam. Modłę się”.

Powtarzane dziesiątki, czasem setki razy w ciągu dnia te same słowa – czy to ma sens? I to dzień w dzień, nieraz przez całe życie? Jaka to strata czasu, który można by wykorzystać na coś pożytecznego... No właśnie – w Różańcu realizuje się ewangeliczny paradoks: „Kto straci swe życie z mego powodu, znajdzie je” (Mt 10,39).

Odmawiając tę modlitwę, ewidentnie tracimy życie z powodu Jezusa. Różaniec jest modlitwą wybitnie chrystocentryczną, jak chrystocentryczna jest Maryja. Rozważane tajemnice skupiają się na Chrystusie, a On jest życiem. To w Nim znajdujemy „stracone” życie. Każdy rozważa Różaniec w osobisty sposób, ale to indywidualne doświadczenie może posłużyć także innym.

Świadectwo

ks. Włodzimierza Lewandowskiego

Sierpień 1973 roku. Na zakończenie oazy wręczono nam ABC Społecznej Krucjaty Miłości, Akt oddania Matce Bożej i różaniec. Niebieskie, plastikowe kółko na palec. „Można go nosić w kieszeni, odmawiać w drodze do szkoły, jadąc autobusem, idąc na spacer”. Tyle. Moderatorka była oszczędna w słowach. Noszony w kieszeni stał się przedmiotem niezwykle cennym, gdy musiałem zmierzyć się z trudnym, życiowym problemem. I nie chodziło o rozeznanie życiowego powołania. Wymodlić dla kogoś bliskiego łaskę... Postanowiłem odmawiać codziennie jedną tajemnicę. Różaniec w kieszeni grał także rolę budzika. Przypominał... Długo musiał przypominać. Niemalże sześć lat przyzywa-

nia Wspomożenia wiernych... Sześć lat walki ze zniechęceniem i pokusą rezygnacji. Aż nadszedł moment, gdy intencja zesłała na drugi plan. Najważniejsza stała się obecność. Odmawiana w drodze tajemnica była niczym adoracja Najświętszego Sakramentu. Mniej więcej w tym właśnie czasie nadeszła długo oczekiwana wiadomość. Nadeszła w dobrym momencie. Rozważane po drodze dziesiątki już nie musiały być motywowane intencją. Teraz odmawiane były dla Niego. Dla Niej. Z Nim. Z Nią. Szlachetna intencja okazała się świetnym wychowawcą.

Świadectwo Andrzeja Macury

Nie ukrywam, że Różaniec to dla mnie modlitwa bardzo trudna. Najłatwiej zacząć: „Ojczy nasz”... Ale potem skupić się na wypowiedzianych słowach czy na rozważanej tajemnicy?

Próbuję jedno z drugim pogodzić, ale najczęściej się nie udaje. No bo jak jednocześnie być w Betlejem, Kanie Galilejskiej, na krzyżowej drodze i u grobu Zmartwychwstałego, a jednocześnie z Gabrielem i Elżbietą pozdrawiać Maryję i prosić Ją o modlitwę „teraz i w godzinie śmierci”? Nie da się? Rozum wysiada. Paradoksalnie w takim przeżywaniu modlitwy różańcowej najbardziej pomaga mi, gdy odmawiam ją, idąc. Wszystkie dodatkowe bodźce w tle, wymuszające jakąś tam podzielność uwagi, sprawiają, że ta jej dwualbo i trzytorowość przestaje przeszkadzać. Można być z Maryją, która „jest pełna łaski” i która ma za nami orędownicę z małym Jezusem w świątyni, w jakiś tajemniczy sposób stać na Taborze, na Golgocie i razem z Nią cieszyć się wstępującym do nieba Jezusem. Wtedy słowa „Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu...” cisną się na usta same. I można z radością wejść w kolejną tajemnicę.

Fragment artykułu ze strony:

<https://liturgia.wiara.pl/>

doc/7133380.Rozaniec-Mam-Modle-sie

Adoracja w „duchu i w prawdzie” - cz. III.

Czasy nasze – to czasy wzmagałego się zwrotu ku Eucharystii. Bo to czasy pełne smutku, niepewności i wypływającego stąd lęku. Instynktownie w takich okresach człowiek zwraca się tam, skąd płynie promienna radość, tam – gdzie jest spokój pewności i ostoja przed wszelką obawą i troską – ku Eucharystii. Kościół, ta najlepsza Matka, odczuwające każde drgnienie serc swoich dzieci, występuje w naszych czasach, częściej niż przedtem, z całą wspaniałością i powagą kultu eucharystycznego, mnoży nabożeństwa do Przenajświętszego Sakramentu, nakłania indywidualnie do Nawiedzeń i częstej Komunii świętej.

Pan Bóg zsyła zawsze Kościołowi świętych. W ostatnich czasach dał błogosławionego ojca Piotra Juliana Eymarda, który swoim gorącym umiłowaniem Eucharystii porwał tłumy w swojej ojczyźnie.

Oby dzięki tej publikacji (przy red.) dusze zrozumiały, że Eucharystia to nie tylko Ofiara Mszy świętej ani Komunia, że to Zbawiciel nasz Jezus Chrystus istotnie obecny, by człowieka kochać, z nim współżyć, być jego towarzyszem, przyjacielem, pocieszycielem, kierownikiem, a otrzymać w zamian jego serce i hołd jego myśli i życia!

Aby dobrze adorować, trzeba uprzytomnić sobie, że Pan Jezus, obecny w Eucharystii, wielbi przez nią i przedłuża w niej wszystkie tajemnice i wszystkie cnoty Swojego śmiertelnego życia.

Trzeba pamiętać że święta Eucharystia to Pan Jezus dawny, teraźniejszy i przyszły; że Eucharystia – to ostatni stopień rozwoju Wcieleń i życia doczesnego Zbawiciela; że Pan Jezus w niej udziela nam wszystkich łask; że wszystkie prawdy prowadzą do Eucharystii i że wymawiając słowo Eucharystia mówię o wszystkim, ponieważ Eucharystia – to Jezus.

Niechże najświętsze Eucharystia będzie punktem wyjścia w rozmyślaniu o tajemnicach, cnotach i prawdach naszej wiary. Ona jest ogniskiem, a te prawdy są tylko promieniami. Wychodzmy od ogniska, a będzie-

my promieniowali. Czy nie narzuca się nam porównanie między narodzinami Pana Jezusa w stajence, a narodzinami sakramentalnymi na ołtarzu i w naszych sercach?

Któż nie widzi, że życie ukryte w Nazarecie ma swój ciąg dalszy w Boskiej Hostii w tabernakulum i że męka Pana Jezusa na Kalwarii odnawia się w Najświętszej Ofierze w każdej chwili istnienia i w każdym miejscu na ziemi?

Czyż nie jest On zawsze tym dobrym Pasterzem, Boskim Pocieszycielem, Przyjacielem serca?

Szczęśliwa ta dusza, która umie znaleźć Jezusa w Eucharystii, i w Eucharystii wszystko!

bt. Piotr Julian Eymard

Fragment książki pt. „Jezus-Hostja” wydanej przez Księżę Pallotynów w 1936 roku

PIERWSZY PONIEDZIAŁEK MIESIĄCA

2 października 2023 r.
godz. 18.00

Msza święta wotywna o Duchu Świętym a po Mszy nabożeństwo.

PIERWSZY WTOREK MIESIĄCA

3 października 2023 r.
godz. 18.00.

Msza św. w intencji dzieci, które odeszły od wiary i Kościoła oraz ich rodziców, po Mszy św. Różaniec.

PIERWSZA ŚRODA MIESIĄCA

4 października 2023 r.
godz. 18.00.

Msza św. wotywna o św. Józefie a po Mszy nabożeństwo do Przczystego Serca św. Józefa.

PIERWSZY CZWARTEK MIESIĄCA

5 października 2020 r.
godz. 17.00

Msza św. wotywna o Chrystusie Najwyższym i Wiecznym Kapłanie w intencji księży pracujących w naszej parafii, po Mszy św. koronka do Miłosierdzia Bożego.

Nauczanie Jana Pawła II

Encyklika *Veritatis Splendor* jest ważnym dokumentem nauczania moralnego Kościoła katolickiego, który podkreśla znaczenie moralnej prawdy i stałych zasad etycznych w życiu chrześcijan. Dokument ten stanowi również reakcję na wyzwania moralne współczesnego świata, takie jak relatywizm moralny i kultura hedonizmu, i zachęca do przestrzegania moralnych zasad, nawet w obliczu trudności i sprzeciwu społecznego. Została wydana 6 sierpnia 1993 r. Tytuł tłumaczy się jako "Blask Prawdy", co odzwierciedla główny temat dokumentu - poszukiwania moralnej prawdy. Główne punkty:

Prawda moralna - moralność nie jest kwestią wyłącznie subiektywnych opinii, ale opiera się na stałych, niezmiennych zasadach etycznych.

Fundamentalne zasady moralności: Papież przedstawia kilka fundamentalnych zasad moralnych, w tym zakaz zabijania (zasada nieusuwalnej niewinności życia), zakaz kłamstwa, zakaz kradzieży i inne, które stanowią fundamenty moralności chrześcijańskiej.

Wolność i sumienie: Papież mówi, że prawdziwa wolność polega na zdolności wybierania dobra, a nie na działaniach sprzecznych z moralnymi zasadami.

Relacja między moralnością a nauką - moralność ma swoje źródło w Bożym Objawieniu, a Kościół katolicki ma misję nauczania i kształtowania sumień ludzi w świetle tej prawdy moralnej.

Relatywizm moralny: Jan Paweł II ostro krytykuje relatywizm moralny, który zakłada, że każda moralna ocena jest subiektywna i nie ma stałych zasad. Papież twierdzi, że relatywizm moralny prowadzi do moralnej dezorientacji społeczeństwa i jest niezgodny z katolicką nauką moralną.

Konsekwencje niemoralnych działań - niemoralne działania mają konsekwencje, a grzechy prowadzą do oddzielenia od Boga. Encyklika zachęca do nawrócenia i przebaczenia.

10. encyklika: „Veritatis Splendor”.

Sumienie a prawda

Więź między wolnością człowieka a prawem Bożym ma swą żywą siedzibę w „sercu” osoby, czyli w jej sumieniu. „*W głębi sumienia – pisze Sobór Watykański II – człowiek odkrywa prawo, którego sam sobie nie nakłada, lecz któremu winien być posłuszny i którego głos wzywający go zawsze tam, gdzie potrzeba, do miłowania i czynienia dobra, a unikania zła, rozbrzmiewa w sercu nakazem: czyn to, tamtego unikaj. Człowiek bowiem ma w swym sercu wypisane przez Boga prawo, wobec którego posłuszeństwo stanowi o jego godności i według którego będzie sądzony.*”

Dlatego sposób, w jaki pojmuje się relację między wolnością a prawem, jest ściśle związany z koncepcją sumienia. W tym znaczeniu wspomniane wyżej nurty kulturowe, które przeciwstawiają, a także wprowadzają rozdział między wolnością a prawem i otaczają bałwochwalczym kultem wolność, prowadzą do „kreatywnej” interpretacji sumienia, koncepcji oddalającej się od tradycyjnego stanowiska Kościoła i jego Urzędu Nauczycielskiego.

Według opinii niektórych teologów rola sumienia została sprowadzona, przynajmniej w pewnym zakresie przeszłości, jedynie do stosowania ogólnych norm moralnych w konkretnych sytuacjach ludzkiego życia. Jednakże normy te – twierdzą owi teologowie – nie są w stanie ogarnąć i uwzględnić całej niepowtarzalnej specyfiki wszystkich konkretnych czynów ludzkich; mogą co prawda pomóc w pewnej mierze w poprawnej ocenie danej sytuacji, nie mogą jednak zastąpić człowieka w podjęciu osobistej decyzji o tym, jak powinien postąpić w konkretnych przypadkach...

(...) Według słów św. Pawła sumienie w pewnym sensie stawia człowieka wobec prawa, samo stając się „świadkiem” w jego sprawie: świadkiem jego wierności lub niewierności prawu, to znaczy jego istotnej prawości lub niegodziwości moralnej. Sumienie jest świadkiem jedynym: to, co dokonuje się we wnętrzu osoby, jest zasłonięte przed oczyma jakiegokolwiek zewnętrznego obserwatora. Sumienie składa swoje świadectwo wyłącznie wobec samej osoby. Z kolei tylko ona sama zna własną odpowiedź na głos sumienia.

(...) Osąd sumienia jest osądem praktycznym, to znaczy sądem, który wskazuje człowiekowi, co powinien czynić lub czego unikać, albo że ocenia czyn już przezeń dokonany...

(...) Sumienie, jako osąd czynu, nie jest wolne od niebezpieczeństwa błędności... Nie ulega wątpliwości, że aby mieć „dobre sumienie”, człowiek musi szukać prawdy i według niej sądzić. Jak powiada apostoł Paweł, sumienie powinno być oświecone przez Ducha Świętego i „czyste”, nie powinno podstępnie fałszować słowa Bożego, lecz ukazywać prawdę...

(...) źródłem godności sumienia jest zawsze prawda: w przypadku sumienia prawego mamy do czynienia z przyjętą przez człowieka „prawdą obiektywną”, natomiast w przypadku sumienia błędnego – z tym, co człowiek subiektywnie uważa mylnie za prawdę...

(...) Na to właśnie niebezpieczeństwo zniekształceń sumienia zwraca uwagę Jezus, gdy napomina: „*Światłem ciała jest oko. Jeśli więc twoje oko jest zdrowe, całe twoje ciało będzie w świetle. Lecz jeśli twoje oko jest chore, całe twoje ciało będzie w ciemności. Jeśli więc światło, które jest w tobie, jest ciemnością, jakże wielka to ciemność!*” (Mt 6, 22-23).

Jan Paweł II Papież VERITATIS SPLENDOR O niektórych podstawowych problemach nauczania moralnego Kościoła

Encyklika omawia następujące zagadnienia:

WPROWADZENIE :

ROZDZIAŁ I. „NAUCZYCIELU, CO DOBREGO MAM CZYNIĆ?” (Mt 19, 16)

ROZDZIAŁ II. „NIE BIERZCIE WIĘC WZORU Z TEGO ŚWIATA” (Rz 12, 2) :

- I. WOLNOŚĆ A PRAWO
- II. SUMIENIE A PRAWDA
- III. WYBÓR PODSTAWOWY I KONKRETNE POSTĘPOWANIE
- IV. AKT MORALNY

ROZDZIAŁ III. „BY NIE ZNIWECZYĆ CHRYSZTUSOWEGO KRZYŻA” (1 Kor 1, 17)

ZAKOŃCZENIE.

Jezus Chrystus, prawdziwe światło, które oświeca każdego człowieka

Ciemności błędu i grzechu nigdy jednak nie zdołają do końca zgasić w człowieku światła Boga Stwórcy. W głębi serca stale tęskni on za absolutną prawdą i pragnie w pełni ją poznać, czego wymownym dowodem są niestrudzone poszukiwania, jakie człowiek prowadzi na każdym polu i w każdej dziedzinie. Jeszcze dobitniej tego dowodzi jego poszukiwanie sensu życia...

Żaden człowiek nie może się uchylić od podstawowych pytań: *Co powinienem czynić? Jak odróżnić dobro od zła?* Odpowiedź można znaleźć tylko w blasku prawdy, która jaśnieje w głębi ludzkiego ducha, jak zaświadcza psalmista: „*Któż nam ukaże dobro?*» *Wnieś ponad nami, o Panie, światłość Twojego Oblicza!*” (por. Ps 4, 7).

Światłość Bożego oblicza jaśnieje pełnią swego piękna w obliczu Jezusa... On jest „drogą, prawdą i życiem” (J 14, 6). Dlatego ostatecznej odpowiedzi na każde pytanie religijne i moralne, udziela jedynie Jezus Chrystus...

Przytoczone fragmenty encykliki "Veritatis Splendor" są „małym okruszkiem” tego wielkiego dzieła, które każdy chrześcijanin powinien poznać i żyć według jego wskazań.

Przedruk artykułu z *Klimatów* nr 259

Opracowanie: **M. J.**

XXVI Niedziela Zwykła – 1 października 2023 r.

- Nabożeństwo Różańcowe zostanie odprawione o godz. 17.00. Po nabożeństwie modlić się będziemy za zmarłych polecanych w wypominkach rocznych.
- W październiku zapraszamy wszystkich do modlitwy różańcowej w intencji naszej parafii, Ojczyzny i w intencjach osobistych. Nabożeństwo różańcowe odprawiane jest w niedziele o godz. 17.00, a w dni powszednie po Mszy św. o godz. 17.00. Dzieci zapraszamy na wspólny różaniec we wtorki i czwartki o godz. 17.30.
- W tym tygodniu przypada I czwartek, I piątek i I sobota miesiąca.
W czwartek, 5 października, Msza św. wotywna o Chrystusie Najwyższym i Wiecznym Kapłanie zostanie odprawiona o godzinie 17.00., a po Mszy św. koronka do Miłosierdzia Bożego. W tym dniu, w sposób szczególny, modlimy się o powołania kapłańskie i zakonne.
W piątek, 6 października, Msza św. wotywna o Najśw. Sercu Pana Jezusa zostanie odprawiona o godz. 12.00. Z sakramentu pokuty i pojednania można będzie skorzystać od godz. 16.00. Pragniemy również odwiedzić chorych i osoby w podeszłym wieku. Imiona i nazwiska oraz adresy osób pragnących skorzystać z sakramentu pokuty i pojednania oraz przyjąć Najświętszy Sakrament prosimy zgłaszać w zakrystii lub w kancelarii parafialnej. O godz. 18.00. zostanie odprawiana Msza św. w intencji wynagradzającej Bożemu Sercu. Po Mszy zapraszamy na nabożeństwo wynagradzające Sercu Pana Jezusa, prowadzone przez wspólnotę Odnowy w Duchu Świętym. Zapraszamy do wspólnej modlitwy.
W sobotę, 7 października nabożeństwo Pierwszosobotnie zostanie odprawione po Mszy Świętej o godz. 7.00.
- Dzisiaj, podczas Mszy św. o godz. 11.30. będą poświęcone różańce dla dzieci przygotowujących się do I Komunii św.
- W dniu dzisiejszym rozpoczynamy nowy cykl „Bliskich Niedzielnym Warsztatów Rodzinnych”. To okazja do wspólnej twórczości, zabawy i modlitwy. Wspólnota Odnowy w Du-chu Świętym zaprasza dzieci wraz z Rodzicami na pierwsze powakacyjne spotkanie poświęcone modlitwie różańcowej "Otuleni Miłością Maryi". Spotykamy się jak zwykle w salkach kanonii, około 12:30. Warsztaty potrwają około półtorej godziny. Zachęcamy gorąco do uczestnictwa.
- Msza św. wotywna o Duchu Świętym zostanie odprawiona w poniedziałek, 2 października o godz. 18.00. Po Mszy odprawimy Nabożeństwo do Ducha Świętego.
- Msza św. w intencji dzieci i ich rodziców, zostanie odprawiona we wtorek, 3 października br., o godz. 18.00.
- Msza św. wotywna o św. Józefie zostanie odprawiona w najbliższą środę, 4 października br. o godz. 18.00., a po niej Nabożeństwo Pierwszych Śródmiesiąca do Przczystego Serca św. Józefa, przed wystawionym Najświętszym Sakramentem.
- Z piątku 6 października, na sobotę 7 października w naszej parafii odbędzie się kolejna Nocna Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy, w intencji "Zatrzymanie aborcji". Adoracja rozpocznie się o godz. 19.30. a zakończy o godz. 7.00. Serdecznie zapraszamy parafian do modlitwy, w dogodnej dla siebie porze. Więcej informacji na stronie internetowej naszej parafii i fb
- Za tydzień, 8 października zapraszamy na spotkanie rodziców dzieci komunijnych ze Szkoły Podstawowej nr 261 Europejskiej, Edisona oraz Trzysta. Konferencja rozpocznie się o godz. 11.00., a po niej Msza św.
- Koła Żywego Różańca zapraszają na codzienną modlitwę różańcową w październiku, żeby Polska obroniła wiarę i kulturę chrześcijańską. Modlitwę w kościele prowadzą poszczególne grupy parafialne: w poniedziałek o godz. 16.30., we wtorek, środę i czwartek o godz. 18.30., w piątek o godz. 12.30., w sobotę o godz. 7.30, a w niedzielę o godz. 14.00
- Bractwo Adoracyjne organizujące w naszej parafii Adorację Najświętszego Sakramentu, apeluje do osób chętnych o wzmocnienie szeregów Bractwa. Pragniemy poszerzyć obecną Adorację o wtorek od 7.30. do 19.00. Obecnie Adorujemy Pana Jezusa w środę, w czwartek i w piątek. Zachęcamy do ofiarowania Panu Jezusowi jednej godziny w tygodniu. Chętnych prosimy o kontakt pod numer telefonu (tel. 604 071 068), wrzucenie zgłoszenia do skrzynki na stoliku przy wyjściu z kościoła lub zostawianie informacji w zakrystii.
- Po długiej przerwie, związanej z pandemią, nasza parafia powraca do tradycji organizacji Jubileuszu Małżeństw obchodzących rocznicę swojego ślubu. Uroczysta Msza św. w intencji Jubilatów odbędzie się w niedzielę, 22 października br. o godz. 16.00. Dostojnych Jubilatów prosimy o potwierdzenie w kancelarii swojego udziału w Dziękczynnej Mszy.
- Galeria Dzwonnica w dniach od 1.09 do 31.10. br. zaprasza na wystawę fotografii Andrzeja Kryńskiego.
- Zapraszamy na kiermasz owoców, soków i przetworów owocowych. Kiermasz odbędzie się przed dzwonnica w godz. od 09.00. do 14.00.
- W tym tygodniu przypadają następujące święta liturgiczne:

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis

- w poniedziałek, 2 października, wspomnienie świętych Aniołów Stróżów,
 - w środę, 4 października, wspomnienie św. Franciszka z Asyżu
 - w czwartek, 5 października, wspomnienie św. Faustyny Kowalskiej, dziewicy
 - w sobotę, 7 października, wspomnienie NMP Różańcowej
- Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym rodzinnym i zawodowym.
- Milosiememu Bogu polecamy zmarłych w minionym miesiącu naszych parafian:
 - śp. Jana Antosika,
 - śp. Janusza Dominika,
 - śp. Romana Tatarczuka,
 - śp. Stanisława Tarke,
 - śp. Jana Ilacha.

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie a światłość wiekuista niechaj im świeci. Niech odpoczywa w pokoju wiecznym. Amen.